

ærede Minister rimeligvis nok blive enige inden 3dje Behandling. Jeg har forstaaet det saaledes, at hvad Udvalget ønsker at udtrykke ved dette Forbehold, er navnlig, at man synes, at det var for stort et Spring, og at et saa stort Spring synes at være et Udtryk for, at man i foregaaende Aar har sparet for stærkt, netop paa denne Konto. Udvalget ønsker, at Udviklingen her maatte foregaa noget mere jævnt.

Jeg skal saa ganske kort omtale de Ændringsforslag, der ere stillede udenfor Betænkningen. Det ærede Medlem for Frederikshavn (H. Madsen) har til § 26 stillet Forslag om et Tilskud paa 11,600 Kr. til Udvidelse af Strandby Fiskerihavn. Af den højtærede Ministers Udtalelser i Gaar fremgaar det, at han allerede paa Forhaand har imødekommet det ærede Medlem, idet han oplyste, at han har sendt Forslag om Udvidelse af denne Fiskerihavn til Finansudvalget, og jeg antager, at Udvalget vil stille sig imødekomende, saa at denne Sag neppe vil møde nogen Indvending paa sin videre Vej. Jeg vil derfor opfordre det ærede Medlem til at tage Forslaget tilbage.

Med Hensyn til det, at det ærede Medlem for Fakse (Stauning) stillede Forslag om en Bevilling paa 11,500 Kr. til Kystsikringsforanstaltninger ved Fakse Ladeplads, skal jeg bemærke, at det er jo et Forhold, som er blevet drøftet i Udvalget inden anden Behandling, og paa den Foranledning, som det ærede Medlem nu giver ved Fremsættelsen af sit Ændringsforslag, kan jeg sige, at Forholdet paa ny vil blive draget frem mellem anden og tredje Behandling, forudsat at det ærede Medlem tager sit Ændringsforslag tilbage. Hvad denne Overvejelse vil føre til, kan jeg naturligvis ikke paa nærværende Tidspunkt udtale mig om.

Af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) og nogle andre ærede Medlemmer er der stillet Forslag til følgende Anmærkning: „Ministeren bemyndiges til — uden at søge en Forhøjelse af Bevillingen — at forcere Arbejdet paa saadanne under dette Afsnit nævnte offentlige Arbejder, hvis Fuldendelse ikke er forudsat tilendebragt i indeværende Finansaar, ifald Ministeren skønner, at Arbejdsløsheden antager et saadant Omfang, at det offentlige Hjælp er ønskelig.“ Om dette Forslag skal jeg sige, at det forekommer mig, at en saadan Anmærkning ikke er nødvendig. Det er dog om Vinteren, at Arbejdsløsheden plejer at give sig Udtryk, og det er ogsaa om Vinteren, at

Rigsdagen er samlet, og for saa vidt det virkelig maatte vise sig nødvendigt at gaa til en saadan ekstraordinær Foranstaltning, som de ærede Medlemmer udtrykke ved deres Anmærkning, vilde Rigsdagen sikkert ogsaa finde Vej og Midler til at gaa til disse Foranstaltninger. Der er saa meget mindre Anledning til at sætte en saadan Anmærkning paa Finansloven, som den højtærede Minister — efter hvad han i Gaar udtalte — eventuelt vilde kunne tage et saadant Beløb paa forventet Tillægsbevilling. Det er selvfølgelig ikke, fordi vi ikke have Tillid til den højtærede Minister, at vi fraraade Indsættelsen af denne Anmærkning, tværtimod, men vi finde det ikke rigtigt at sætte ind en saadan Anmærkning, der giver en saa udstrakt Bemyndigelse. Rigsdagen vil være samlet i saadanne Tilfælde, og saa vil Rigsdagen til den Tid kunne træffe Bestemmelser om, hvad der skal gøres.

Hammerich: Den højtærede Minister udtalte i Gaar, at han kunde jo ikke andet end takke for den store Tillid, som mine Medforslagsstillere og jeg have vist ham ved det Forslag, vi have stillet. Jeg tror dog, at han der maaske gik lidt for vidt, og at han lægger lidt mere ind i Forslaget, end det forekommer mig, der ligger i det. Jeg har ikke Fortrykket ved Haanden, men jeg tror, den ærede Minister udtalte sig herom saadan, at vi vilde med Hensyn til Statens Finanser give ham carte blanche overfor sine Arbejder i al Almindelighed. Det er jo imidlertid kun de Arbejder, hvis Gennemførelse er vedtagen af Rigsdagen, det drejer sig om, og det er altsaa kun en Opfordring til at forcere disse stærkt begrænsede Arbejder noget mere, som der her er Tale om; her har jeg tilstrækkelig Tillid til Ministeren til, at jeg kunde rette denne Opfordring til ham, og det var ogsaa Meningens med Forslaget. Den ærede Minister udtalte saa videre, at en saadan Anmærkning var overflødig, thi hvis han ansaa det for nødvendigt at forcere disse Arbejder, vilde han anse sig for berettiget til at gøre det paa forventet Tillægsbevilling. Men her synes jeg dog, at den højtærede Minister lægger for lidt Vægt paa det Baand, som Regeringen efter min Mening lægger paa sig ved Fremsættelsen af Finanslovsforslaget. I hvert Tilfælde er saa meget sikkert, at en Minister vilde staa langt friere, naar han paa Forhaand ved en saadan Bevilling har faaet Godkendelse for noget, end naar han skal søge den paa forventet Tillægsbevilling. Det viser